

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **V. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 27. 1. 2015, č. j. 76 A 21/2013 – 38,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutí ze dne 29. 5. 2013, č. j. KUOK 48907/2013 (dále též „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Štranberk, ze dne 20. 2. 2013, č. j. MEST 4874/2013, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení §125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jehož se dopustil tím, že dne 12. 6. 2012 v obci Lipina při řízení motorového vozidla zn. BMW 560L překročil maximální dovolenou rychlost v obci 50 km/hod, kdy v měřeném úseku byla vozidlu naměřena rychlost jízdy 118 km/hod, při zvažení možné odchylky byla nejnižší skutečná rychlost jízdy žalobcova vozidla 114 km/hod.

[2] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci žalobu žalobce ze dne 3. 6. 2013 rozsudkem ze dne 27. 1. 2015, č. j. 76 A 21/2013 – 38, jako nedůvodnou zamítl.

[3] Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 27. 1. 2015, č. j. 76 A 21/2013 – 38, podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnosti ze dne 10. 2. 2015 a navrhoval přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 2. 2015, č. j. 4 As 32/2015 – 8, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 Sazebníku poplatků [příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o

soudních poplatcích“)] činí 5.000 Kč, a aby zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku, který podle položky 20 Sazebníku poplatků zákona o soudních poplatcích činí 1.000 Kč. Dále jej vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce doplnil kasační stížnost tak, aby uvedl, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána, a aby doložil splnění podmínky dle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., tj. předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Současně jej poučil, že nebude-li poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Na usnesení (výzvu) soudu stěžovatel žádným způsobem nereagoval.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci byly naplněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *„soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon,“* přičemž poznámka pod čarou odkazuje například na zákon o soudních poplatcích. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně užít i pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích *„jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.“* Podle § 9 odst. 1 téhož zákona *„nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“*

[8] V projednávané věci nebyl poplatek za kasační stížnost zaplacen současně s jejím podáním, přičemž usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2015 byl stěžovatel vyzván k jeho zaplacení ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení a současně poučen, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o její kasační stížnosti zastaví. Usnesení bylo doručováno prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu pro doručování, kterou stěžovatel uvedl ve své kasační stížnosti, tj. na adresu H. 489, V. p. P. Dle doručky vztahující se k doručování předmětného usnesení se podává, že toto bylo stěžovateli doručeno dne 2. 3. 2015.

[9] Lhůta k zaplacení soudního poplatku proto počala běžet dne 3. 3. 2015 a marně uplynula v pondělí dne 9. 3. 2015, a to v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož *„lhůta stanovená tímto zákone, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“* Soudní poplatek však stěžovatelem nebyl v určené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatel na výzvu k jeho zaplacení žádným způsobem nereagoval.

[10] Vzhledem k tomu, že poplatek za kasační stížnost nebyl žalobcem jako stěžovatelem v soudem stanovené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatel byl poučen o následcích takového jednání, Nejvyšší správní soud řízení o jeho kasační stížnosti v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích výrokem I. zastavil.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný

z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2015

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu